

Подиръ това Спаситель заповѣдалъ на ученицы-тъ Си да събержтъ всицкы-тъ останжли укрухы отъ тыя пять хлѣба и двѣ рыбы, отъ които ся насытили толкось чловѣцы. Ученицы-тъ гы събрали и напълнили отъ избытки-тъ дванадесять коша.

Като видѣлъ такова чудо, народа-тъ говорилъ: „тойзи Пророкъ е, безъ сомнѣніе, Онзи, когото чакаме, — това е Мессія!“ Ти ся сговорили помежду си да вземжтъ Исуса въ Иерусалимъ и тамъ да Го провозгласятъ царь Израилскый. Исусъ Христосъ, като видѣлъ намѣреніе-то на народа, отвадилъ ся оттамо, безъ да Го забѣлжаты, и отишълъ на горж-тъ да ся помоли.

ГЛАВА XLIII.

Спаситель ходи по водж-тъ.

Като отивалъ самъ единъ на горж-тъ да свърши молитвж-тъ Си, Исусъ Христосъ заповѣдалъ на ученицы-тъ да сѣдижтъ въ ладіж и, безъ да Го чакаты, да плуваты камъ отсѣщныя брѣгъ на езеро-то. Во время-то на това плаваніе ся подигнжлъ противенъ вѣтеръ, езеро-то ся разволнувало, и ладія-та ся намирала въ прѣмеждж.

Между това ся смръкнжло и станало съвършенно темно. На самж-тъ срѣдъ на езеро-то ученицы-тъ веднага видѣли чловѣка, който ходилъ по волны-тъ; тѣ ся уплашили. Но това былъ Самъ Божественный Учитель. Господь имъ казалъ: „Азъ схмъ! не бойтеся!“ — Апостоль Петръ казалъ: „Господи, ако си Ты, повели ми да дойдж до Тебе по водж-тъ.“ — „Прииди,“ отговорилъ Господь. Петръ излѣзълъ изъ ладіж-тъ и былъ търгнжлъ по воды-тъ, но, като видѣлъ около себе высокы-тъ волны, уплашилъ ся и хванжлъ да потънва. „Господи,“ извикалъ той, „спаси мя: азъ потънвамъ.“ Тогава Исусъ Христосъ прострѣлъ рѣкж-тъ Си, поддържалъ го и казалъ: „маловѣре, зачто си ся усумнилъ?“